

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9322 af 15/02/1998 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-14-98 om tandbehandling - tandprotese - hjælpemiddel - medicinsk behandling - mundtørhed - caries

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201710-96

Ankestyrelsens principafgørelse O-14-98 om tandbehandling - tandprotese - hjælpemiddel - medicinsk behandling - mundtørhed - caries

Resume:

Hjælp til tandbehandling i form af tandproteser som følge af funktionelt ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger af medicinsk behandling for parkinsonisme var ikke omfattet af hjælpemiddelreglerne.

Der blev i sagen lagt vægt på, at der ikke var umiddelbar årsagssammenhæng mellem behandlingen og skaden.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 1

Vejledninger:

Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler i henhold til bistandslovens § 58 - NKH 06.09.34 - Tandproteser

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en 49-årig mand, der led af parkinsonisme, og som i en årrække var blevet behandlet medicinsk herfor.

Ansøgeren søgte om tandbehandling med kroner under henvisning til, at han led af mundtørhed som følge af den medicinske behandling af parkinsonismen. Ifølge oplysninger fra egen tandlæge var der siden 1983 observeret en væsentlig nedgang i modstanden, især overfor caries, efter det forøgede medicinforbrug med mundtørhed til følge.

Kommunen gav afslag på ansøgningen, idet man fandt, at skaden var forårsaget af medicinforbrug. Der blev henvist til en udtalelse fra Socialstyrelsen af 14. maj 1990, hvori det blev udtalt "er skaderne en følge af medicinsk behandling, der har medført f.eks. nedbrydning af tænder, misfarvning eller øget cariesangreb, vil en udgift til eventuel protesebehandling efter Styrelsens opfattelse ikke være omfattet af hjælpemiddelbekendtgørelsen". Ankenævnet tiltrådte kommunens afgørelse, idet der blev henvist til, at der var tale om tandbehandling betinget af farmaka, der medførte nedbrydning af tænderne som følge af mundtørhed. Efter praksis kan der ikke ydes hjælp til tandbehandling som følge af medicinsk behandling efter bistandslovens § 58.

Ansøgeren anførte overfor Ankestyrelsen, at han fandt det uhensigtsmæssigt, at praksis ikke omfatter skader efter nødvendig farmaka, da parkinsonisme kun kan behandles med disse. Operation er ikke en mulighed. I modsætning til tidligere rammes mange yngre mennesker idag af parkinsonisme, og de har brug for fungerende tænder i mange år frem.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af spørgsmålet om, hvorvidt der kan ydes hjælp til tandproteser efter bistandslovens § 58 i tilfælde af funktionelt ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger af medicinsk behandling.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til hjælp til tandbehandling i form af tandproteser som følge af medicinsk behandling efter bistandslovens § 58.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at der som udgangspunkt ikke er noget principielt til hinder for at yde hjælp efter bekendtgørelsens § 10 i tilfælde af funktionelt ødelæggende eller kosmetisk vansirende følger af medicinsk behandling.

Efter praksis er anvendelsesområdet for § 10 imidlertid snævert. Der må derfor stilles krav om umiddelbar årsagssammenhæng mellem behandlingen og skaden, der nødvendiggør protese.

Tilfælde, hvor der kan ydes hjælp efter § 10, vil derfor være sjældne.

Ankestyrelsen fandt, at der i dette tilfælde ikke var den fornødne årsagssammenhæng mellem behandlingen og skaden, der nødvendiggjorde protese. Behovet for protesebehandling var opstået som følge af caries, som var en mulig følge af den medicinske behandling, der havde medført mundtørhed.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.